

“ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ - ପରମ ପିତାତ୍ମକ ସହିତ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନୁଭବ କରିବାର ଜୀବନ”

ଆଜି ବାପଦାଦା ନିଜର ଅନେକଥର ମିଳନ କରିଥିବା, ଅନେକ କଳ୍ପରୁ ମିଳନ କରିଆସୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ପୁନରୁବାର ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହି ଅଲୌକିକ, ଅବସ୍ଥକ୍ତ ମିଳନ ଭବିଷ୍ୟତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । କେବଳ ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ଏହି ବିଶେଷ ଯୁଗକୁ ବରଦାନ ମିଳିଛି - ଯାହାକି ପରମାତ୍ମା ପିତାତ୍ମକ ସହିତ ଆତ୍ମା ରୂପୀ ସନ୍ତାନ ମାନଙ୍କର ମିଳନ ହୋଇ ପାରିବ, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଯୁଗର ନାମ ହେଲା ସଂଗମ ଯୁଗ ଅର୍ଥାତ୍ ମିଳନ କରିବାର ଯୁଗ । ଏହିଭଳି ଯୁଗରେ ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମିଳନ କରିବାର ବିଶେଷ ପାରମ୍ପରିଆ ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଅଟ । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି କୌଟିକ ଭିତରେ କେହି କେହି ଆତ୍ମା ମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମରଣ କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଆଦି ସମୟରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେ କଥା ସମରଣ କରାଇ ଦେଇଛନ୍ତି? ଯଦି ମନେ ପକାଇବାକୁ ଚାହିଁବ ତେବେ ବହୁତ ଲମ୍ବା ଲିଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ଏତେ କଥା ମନେ ପକାଇଦେଇଛନ୍ତି ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ସମ୍ପୃତି ସଂଗ୍ରହ ହୋଇଯାଇଛ । ଉକ୍ତି ମାର୍ଗରେ ତୁମେ ସମ୍ପୃତି ସଂଗ୍ରହ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସମାରଣ ରୂପରେ ଉକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ସବୁ ସମୟରେ ସମରଣ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ତୁମଭଳି ସମ୍ପୃତିସଂଗ୍ରହ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମର ବିଶେଷତାକୁ ସମରଣ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି, କାରଣ ଉକ୍ତିର ବିଶେଷତା ହେଲା ସମରଣ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ କୀର୍ତ୍ତନ କରିବା । ତେବେ ବିଶେଷତା ଗୁଡ଼ିକ ସମରଣ କରି କରି ଉକ୍ତମାନେ କିପରି ମଗନ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସବୁକିଛି ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି । ସମରଣ ବା କୀର୍ତ୍ତନ କରୁ କରୁ ସେହି ସମ୍ପୃତିରେ ହଜି ଯାଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଲବ୍ଧୀ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ସେହି ଅଳ୍ପ କାଳର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେତେ ପ୍ରିୟ ଏବଂ କେତେ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ତେବେ ଏଭଳି କାହିଁକି ହେଉଛି? କାରଣ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସମରଣ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ବାବାତ୍ମକ ସନ୍ଦେହରେ ସର୍ବଦା ଲବ୍ଧୀ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବାବାତ୍ମକ ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିରେ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ହଜେଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଏହିଭଳି ଆତ୍ମା ମାନଙ୍କୁ ସମରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ ତୁମଭଳି ବରଦାନୀ ଆତ୍ମା ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆସ୍ତ୍ରୁଳି ରୂପରେ ଅନୁଭୂତିର ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଯାଉଛି । ଏବେ ବିଚାର କର - ଯେବେ କି ତୁମ ମାନଙ୍କୁ ସମରଣ କରୁଥିବା ଉକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଏତେସବୁ ଅଲୌକିକ ଅନୁଭବ ହୋଇପାରୁଛି ତେବେ ତୁମେ ସମ୍ପୃତି ସମଗ୍ର, ବରଦାତା, ବିଧାତା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାସ୍ତବିକ ଜୀବନରେ କେତେ ଅନୁଭବ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉନଥିବ! ତେଣୁ ଏହି ଅନୁଭୂତି ଆଧାରରେ ସର୍ବଦା ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିତାଳ ।

ପ୍ରତି ପାଦରେ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ସମ୍ପୃତି ସଂଗ୍ରହର ଅନୁଭବ କରିତାଳ । ଯେପରି ସମୟ, ଯେପରି କର୍ମ ସେହିଭଳି ସଂଗ୍ରହର ସମ୍ପୃତି ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ଷ ରୂପରେ ଅନୁଭବ କର । ଯେପରି ଅମୃତ ବେଳାରେ ଦିନର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ବାବାତ୍ମକ ସହିତ ମିଳନ କରିବା ସହିତ ମାଷ୍ଟର ବରଦାତା ହୋଇ ବରଦାତା ପିତାତ୍ମକଠାରୁ ବରଦାନ ନେଉଥିବା ମୁଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟେ ବା ଭାଗ୍ୟ ବିଧାତାତ୍ମକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ଷ ଭାବରେ ଭାଗ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂଗ୍ରହକୁ ସମ୍ପୃତିରେ ଆଣ । ସେତେବେଳେ ସମୟ ମଧ୍ୟ ବରଦାନୀ ଏବଂ ବରଦାତା ବିଧାତା ବାବା ମଧ୍ୟ ସାଥୀରେ ଆସନ୍ତି, ତେଣୁ ମାଷ୍ଟର ବରଦାନୀ ହୋଇ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ବରଦାନରେ ସମ୍ପଦନ ହେଉଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବରଦାତାତ୍ମକଠାରୁ ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଉଛି - ଏହି ସମ୍ପୃତି ସଂଗ୍ରହକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଜାଗ୍ରତ କର । ଏମିତି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ - ମୁଁ ତ ଏହିପରି ହିଁ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମ୍ପୃତି ସଂଗ୍ରହକୁ ସମୟ ସମୟରେ ଅନୁଭବ କର, ତେବେ ବହୁତ ବିଚିତ୍ର ଖୁସି ଏବଂ ବିଚିତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତିର ଭଣ୍ଡାର ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସବୁ ସମୟରେ ଅନ୍ତରରୁ ପ୍ରାପ୍ତିର ଗୀତ ଆପେ ଆପେ ଅବିରତ ଶବ୍ଦରେ ବାହାରିବ - ଯାହା କିଛି ପାଇବାର ଥିଲା ତାହା ପାଇଗଲି..... । ଏହି ବିଧିରେ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ କର୍ମ ଅନୁସାରେ ସମ୍ପୃତି ସଂଗ୍ରହର ଅନୁଭବ କରିତାଳ । ଯେତେବେଳେ ମୁରଲୀ ଶୁଣୁଛି ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସମ୍ପୃତି ରହୁ ଯେ ମୁଁ ଲଗାଅଛି ବିଦ୍ୟାର୍ଥ ଅଟେ ବା

ଭଗବାନଙ୍କର ଛାତ୍ର ଅଟେ, ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭଗବାନ ମୋତେ ପାଠ ପଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ପରମ୍ପରାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସଂଗମଯୁଗରେ ବିଶେଷ ପ୍ରଭାବିତ ଯାହାକି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭଗବାନ ପାଠ ପଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରହି ଯେତେବେଳେ ମୁରଲୀ ଶୁଣୁଛ ସେତେବେଳେ କେତେ ନିଶା ଚଢ଼ିଯାଉଛି! ଯଦି ସାଧାରଣ ଭାବରେ ନିଷ୍ପନ୍ନ ଅନୁସାରେ ଶୁଣାଇବାବାଲା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଶୁଣିଲାବାଲା ଶୁଣୁଛନ୍ତି ତେବେ ଏହିଭଳି ନିଶା ବା ଖୁସିର ଅନୁଭବ ହେଉ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭଗବାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟାରଥି ଅଟେ - ଏହି ସମ୍ପ୍ରତିକୁ ପ୍ରଥମେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ଆଣ, ତା' ପରେ ମୁରଲୀ ଶୁଣ, ତେବେ ଯାଇ ଅଲୌକିକ ନିଶାର ଅନୁଭବ କରିପାରିବ । ବୁଝିଲ?

ତେବେ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ସମୟରେ, ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରତି ସମରୂପର ଅନୁଭବ ଭିତରେ କେତେ ନିଶା ରହିଛି! ଏହିଭଳି ସାରା ଦିନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କରମ ଭିତରେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପ୍ରତି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇ କରମ କରିଚାଲ - କେତେବେଳେ ଭଗବାନଙ୍କର ସଖା ବା ସାଥୀ ରୂପର ଅନୁଭବ କର, କେତେବେଳେ ଜୀବନ ସାଥୀ ରୂପର, କେତେବେଳେ ଭଗବାନ ମୋର ମୁରବୀ ସନ୍ତାନ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ରୂପରେ ଅନୁଭବ କର । କାହାର ଯଦି ଏହିଭଳି ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଥାଏ ତେବେ ସେହି ମାତା-ପିତାଙ୍କୁ କେତେ ଖୁସି ଲାଗୁଥାଏ ଯେ ମୋ ପୁଅ କୁଳର ପ୍ରବୀଣ ଅଟେ ବା କୁଳର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ କରିବ! ତେବେ ଭଗବାନ ଯାହାର ସନ୍ତାନ ହୋଇଯିବେ ତାର ନାମ କେତେ ବିଖ୍ୟାତ ନ ହେବ! ତା'ର କେତେ କୁଳର କଲ୍ୟାଣ ନ ହେବ! ତେଣୁ ଯଦି କେତେବେଳେ ଦୁନିଆର ବାତାବରଣ ଦୃଢ଼ା ଯା ବା ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଦୃଢ଼ା ଟିକିଏ ବି ନିଜକୁ ଏକୃଷ୍ଟିଆ ବା ଅସହାୟ ଅନୁଭବ କରୁଛ ତେବେ ଏହିଭଳି ଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନ ସାଥୀରେ ଖେଳ ବା ସଖା ସହିତ ଖେଳ । ଯଦି କେତେବେଳେ ଅକ୍ତି ଯାଉଛ ତେବେ ମା' ରୂପରେ କୋଳରେ ଶୋଇଯାଅ ବା ନିଜକୁ ହଜାଇ ଦିଅ । ଯଦି କେତେବେଳେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ୁଛ ବା ନିରାଶ ଅନୁଭବ କରୁଛ ତେବେ ବାବାଙ୍କର ସର୍ବ ଶକ୍ତିବାନ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଦୃଢ଼ା ନିଜକୁ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବ ଶକ୍ତିବାନର ସମ୍ପ୍ରତି ସମରୂପରେ ଅନୁଭବ କର ତେବେ ନିରାଶ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଖୁସି ବା ଶକ୍ତିର ଅନୁଭବ କରିବ । ତେଣୁ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ନିଜର ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ସମରୂପକୁ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରୂପରେ ଅନୁଭବ କର ତେବେ ସବୁ ସମୟରେ ବାବାଙ୍କର ସଂଗ୍ରହ ଅନୁଭବ କରିପାରିବ ଏବଂ ସଂଗ୍ରହ ଯୁଗର ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ସର୍ବଦା ଅମୂଲ୍ୟ ଅନୁଭବ ହେବାକୁ ଲାଗିବ । ଅହୁରି ମଧ୍ୟ-ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭବ କରିବାରେ ତୁମେମାନେ ଏତେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବ ଯାହାକି ମାୟାକୁ ମଧ୍ୟ ଆସିବାକୁ ସମୟ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଯେପରି ଲୌକିକରେ ବଡ଼ ପରିବାର ବାଲା ନିଜର ଘର ଗୃହସ୍ଥକୁ ସମ୍ଭାଳିବାରେ ଏତେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥାନ୍ତି ଯାହାକି ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ କୌଣସି କଥା ମନେ ରହେନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଦେହପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ରକ୍ଷା କରିବାର ପ୍ରଭୁ-ପ୍ରବୃତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧର କାରବାର କେତେ ବିଶାଳ! ତୁମର ପ୍ରଭୁ ପ୍ରୀତିର ପ୍ରବୃତ୍ତି ଶୋଇବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଚାଲୁଛି, ଯଦି ଯୋଗ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇଛ ତେବେ ତାହା ତୁମର ସାଧାରଣ ନିଦ୍ରା ନୁହେଁ । ନିଦରେ ଶୋଇଥିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ମିଳନ ହୋଇପାରିବ କାରଣ ଯୋଗର ଅର୍ଥ ହେଲା ମିଳନ । ଯୋଗ ନିଦ୍ରା ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗଣୀତ ପଣିଆର ସମ୍ପ୍ରତିର ଅନୁଭବ । ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରୀତି ଅଟେ ନା । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି ବଡ଼ ବଡ଼ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଆଉ କାହାର ବି ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଫୁରସ୍ତ ନାହିଁ । କାହିଁକି ନା ଭକ୍ତି ମାର୍ଗରେ ଭକ୍ତ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଗୀତ ଗାଉଥିଲ - ବହୁତ ଦିନ ପରେ ଭଗବାନ ଆପଣ ମିଳିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ପୁରା ହିସାବ ନେବୁ । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ହିସାବ ଆଦାୟ କରିବ ନା । ସାରା କଲ୍ପର ମିଳନ କରିବାର ହିସାବ ଏହି ଛୋଟିଆ ଯୁଗର ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମରେ ହିଁ ପୂରଣ କରୁଛ । ପାଞ୍ଚ ହଜାର ବର୍ଷ ହିସାବରେ ଏହି ଛୋଟିଆ ଜନ୍ମକୁ କିଛି ଦିନ ବୋଲି କୁହାଯିବ ନା । ତେଣୁ ଏହି ଅଳ୍ପ ଦିନ ଭିତରେ ଏତେ ଲମ୍ବା ସମୟର ହିସାବ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି ପ୍ରତି ନିଶ୍ଵାସରେ ସମରଣ କରୁଥାଅ । ଭକ୍ତମାନେ ସମରଣ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ସମ୍ପ୍ରତି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଛ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଫୁରସ୍ତ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମର ପ୍ରବୃତ୍ତି କେତେ ବିଶାଳ? ଏହି ଇଶ୍ଵରୀ ପ୍ରବୃତ୍ତି ତୁଳନାରେ ସେହି ଛୋଟିଆ ଲୌକିକ ପ୍ରବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟ ତମକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ସହଜରେ ଏବଂ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ, ଦେହର ପଦାର୍ଥ ବା ପ୍ରାୟତଃ ଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ନଷ୍ଟମୋହା, ସମ୍ପ୍ରତି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ଏହି ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ମାଳାର ଦାନା ରୂପରେ ନିର୍ଗତି କରିଦେବ । ଯେତେବେଳେ ଅମୃତବେଳା ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଯୋଗ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରତି ସଂକ୍ଷିପ୍ତର ଅନୁଭବୀ

ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ବହୁତ ସମୟର ସ୍ମୃତି ସଞ୍ଚରୁପର ଅନୁଭବ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତିସଞ୍ଚରୁପ ହେବାର ପରୀକ୍ଷାରେ ସମ୍ପାଦନର ସହିତ ଉତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ବହୁତ ସୁଖଦାୟୀ ଜୀବନର ଅନୁଭବ କରିବ କାହିଁକି ନା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମା ଜୀବନରେ ଭେରାଇଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଭିନ୍ନତାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ଭଳି ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ସଞ୍ଚରୁପର ଭେରାଇଟୀ ଅନୁଭବ କର । ଯେପରି ଦୁନିଆରେ ମଧ୍ୟ କହିଥା'ନ୍ତି ନା - ପିତା ତ ନିଶ୍ଚିତ ଆବଶ୍ୟକ କିନ୍ତୁ ପିତାତ୍ମକର ପାଳନା ସହିତ ଯଦି ଜୀବନ ସାଥୀର ଅନୁଭବ ନାହିଁ ତ ଜୀବନ ଅଧୁରା ଅଟେ, ଯଦି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନଟିଏ ନାହିଁ ତେବେ ମଧ୍ୟ ଜୀବନରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ନାହିଁ । ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭବକୁ ହିଁ ସମ୍ପଦନ ଜୀବନ ମନେ କରିଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭବ କରିବାର ସମ୍ପଦନ ଜୀବନ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବି ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭବର କମୀ ରଖନାହିଁ । ଯଦି ଗୋଟିଏ ବି ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭୂତି ଭଗବାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାରେ କମୀ ରହିବ ତେବେ କେହି ନା କେହି ଆତ୍ମା ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧ ଆଧାରରେ ନିଜ ଆତ୍ମକୁ ଟାଣି ନେବ । ଯେପରି କେବେ-କେବେ କେହି-କେହି ସନ୍ତାନ କହିଥା'ନ୍ତି ପିତା ରୂପରେ ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ସଖା ବା ସଖୀ ଅଥବା ମିତ୍ର ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ତ ଛୋଟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ସେଥିପାଇଁ ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିବାକୁ ହେବ କାହିଁକି ନା ବାବା ତ ବହୁତ ବଡ଼ ଅଟନ୍ତି ନା । କିନ୍ତୁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିବାରେ ଯଦି କୌଣସି ବି ଛୋଟିଆ ବା ସାଧାରଣ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧର ମିଶ୍ରଣ ହୋଇଯିବ ତେବେ "ସର୍ବ" ଶବ୍ଦ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଯଥା ଶକ୍ତିର ତାଳିକାକୁ ବା ଲାଇନକୁ ଆସିଯିବ । କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଭାଷାରେ ସବୁ କଥାରେ "ସର୍ବ" ଶବ୍ଦ ରହିଥାଏ । ଯେଉଁଠାରେ "ସର୍ବ" ଶବ୍ଦ ରହିଛି, ସେହିଠାରେ ହିଁ ସଞ୍ଚନତରତା ରହିଛି । ଯଦି ଦୁଇକଳା ମଧ୍ୟ କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି ତେବେ ଦ୍ଵିତୀୟ ନମ୍ବର ମାଳାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ତ୍ରେତାୟୁଗୀ ମାଳାରେ ଆସି ଯାଉଛ ନା, ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ସର୍ବ ସ୍ମୃତି ସଞ୍ଚରୁପ ହୁଅ । ବୁଝିପାରିଲି? ଯେବେ କି ନିଜେ ଭଗବାନ ତୁମକୁ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭବ କରାଇବା ପାଇଁ ଅଫର୍ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଆଗେ ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ଆଫରୀନ୍ ନେବା ଉଚିତ୍ ନା ଅର୍ଥାତ୍ ଏହିଭଳି ଅଭିନନ୍ଦନ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସଞ୍ଚିକାର କରିବା ଉଚିତ୍ ନା । ତେବେ ଏହିଭଳି ଗୋଲ୍ଡେନ ଅଫର୍ ଭଗବାନଙ୍କ ବ୍ଯତୀତ ଅନୁ କୌଣସି ସମୟରେ, କେହିବି ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଅନୁ କେହି ବି କାହାର ପିତା ମାତା ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବ - ଏହା କ'ଣ ସମ୍ଭବ? ଏହା କେବଳ ଜଗତ୍କର ହିଁ ମହିମା ବା ମହାନତା ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭୂତିର ସ୍ମୃତି ସମ୍ବରୁପ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏଥିରେ ହିଁ ମଜା ରହିଛି ନା? ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ କାହିଁକି ମିଳିଛି? ମଜାରେ ବା ମଉଜରେ ରହିବା ପାଇଁ ହିଁ ମିଳିଛି ନା । ତେଣୁ ଏହି ଅଲୌକିକ ମଉଜକୁ ଅନୁଭବ କର । ମଜାରେ ରହିବାର ଜୀବନର ଅନୁଭବ କର । ଆରୁଛା ।

ଆଜି ଦିଲ୍ଲି ଦରବାର ପିଲାମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ତୁମେମାନେ ରାଜ୍ଯ ଦରବାର ବାଲା ଅଟ, ନା କେବଳ ଦରବାରକୁ ଦେଖିବା ବାଲା ଅଟ? ଦରବାରରେ ରାଜ୍ଯ କରନ୍ତୁ ରାଜା ଏବଂ ଦରଗଜ ଉଭୟ ବସିଥା'ନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ସବୁ କ'ଣ ଅଟ? ତେବେ ଦିଲ୍ଲୀର ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ବିଶେଷତା ରହିଛି । ଗୋଟିଏ ହେଲା ଦିଲ୍ଲୀ ଦିଲାରାମ୍ ବାବାତ୍ମକର ଦିଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ହୃଦୟ ଅଟେ ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଗଦ୍ଦୀ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜ୍ଯ କରିବାର ସ୍ଥାନ । ଯଦି ଦିଲ୍ ଅଛି ତେବେ ସେଥିରେ କିଏ ରହିବା ଉଚିତ୍? ଦିଲାରାମ୍ । ତେଣୁ ଦିଲ୍ଲୀ ନିବାସୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଦିଲ୍ ଭିତରେ ସରବଦା ଦିଲାରାମ୍ଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ । ତେବେ ଏହିଭଳି ଅନୁଭବୀ ଆତ୍ମା ଅଟ ଯିଏ କି ଏବେଠାରୁ ସଞ୍ଚରାଜ୍ଯ ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ଭବିଷ୍ୟତରେ ବିଶ୍ଵ ରାଜ୍ଯ ଅଧିକାରୀ ହେଉଛ । ଯେବେ କି ଦିଲ୍ ଭିତରେ ଦିଲାରାମ୍ ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ଯ ଅଧିକାରୀ ଅଟ ଏବଂ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ରହିବ । ତେଣୁ ନିଜର ଜୀବନକୁ ଦେଖ ଯେ ସବୁ ସମୟରେ ଏହି ଦୁଇଟିଯାକ ବିଶେଷତା ରହିଛି ତ? ଦିଲ୍ରେ ଦିଲାରାମ୍ ମଧ୍ୟ ଥିବେ ଏବଂ ସଞ୍ଚରାଜ୍ଯ ଅଧିକାରୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୀରାତୁଲ୍ଯ ସୁଯୋଗ ନେଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ କେତେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଅଟ? ଆରୁଛା ।

ଏବେ ତ ଦେଖ ଭିତରେ ହେଉ ବା ଦିଦେଶରେ ହେଉ - ବେହଦ ସେବାର ବହୁତ ଭଲ ସାଧନ ମିଳିଯାଇଛି । ଯେପରି ନାମ, ସେହିପରି ସୁନ୍ଦର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । କେବଳ ନାମକୁ ଶୁଣି ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଆସିଯାଉଛି - “ସମସ୍ତଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ଏବଂ ସହଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ସୁଖମୟ ସଂସାର ।” ଏହା ତ ଲମ୍ବା ସମୟର

କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହାକି ଏକ ବର୍ଷଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ସମୟ ଲାଗିବ । ତେବେ ଯେପରି ନାମକୁ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ହିଁ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ ଉପତ୍ୟକ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ଆସିଯାଉଛି, ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଉପତ୍ୟକ୍ତ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ କରିବେ । ଯେପରି ସୁନ୍ଦର ନାମଟିକୁ ଶୁଣି ସମସ୍ତେ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି, ସେହି ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଖୁସି ହୋଇଯିବେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇଥିଲୁ ନା - ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ପରଦା ହଲଚଳ ହେବାର ଅଥବା ପରଦା ଖୋଲିବାର ଆଧାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲାଣି ଏବଂ ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ହେବ । “ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱର ସହଯୋଗୀ” - ତେବେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ନାମଟି ଯେପରି ରଖିଛ ସେହିପରି ସ୍ୱାଭାବିକ ହୋଇ ଯଦି ସହଜରେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ କରିପାରିବ ତେବେ ମେହନତର ଅନୁଭବ ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ର ହେବ ଏବଂ ସଫଳତାର ଅନୁଭବ ପଦମଗୁଣା ହେବ । ଏଭଳି ଅନୁଭବ କରିବ ଯେପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରୂପେ ବାବା ଆମକୁ ନିମିତ୍ତ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମୁଁ କରୁଛି ଏଭଳି ଭାବ ନାହିଁ । ଏହା ଦ୍ୱାରା କେହି ସହଯୋଗୀ ହେବେ ନାହିଁ । କରାଇବାବାଲା ବାବା ସବୁ କରାଉଛନ୍ତି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚଳାଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଗଦମ୍ବାଟକର ସ୍ୱଳୋଗାନ ମନେ ଥିବ - “ହୁକୁମୀ ହୁକୁମ ଚଲା ରହା ହେ” । ଯଦି ଏହି ସ୍ୱଳୋଗାନକୁ ସର୍ବଦା ସମ୍ପୃତି ସ୍ୱାଭାବିକ ଆଣିବ ତେବେ ସହଜରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ । ବାକି ଚାରିଆଡ଼େ ବହୁତ ଭଲ ଉପତ୍ୟକ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ରହିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଉପତ୍ୟକ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ଅଛି ସେଠାରେ ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ଆପେ ଆପେ ନିକଟକୁ ଆସି ଗଲାର ହାର ହୋଇଯାଏ । ଏହି ବିଶାଳ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ସହଯୋଗୀ କରି ନିକଟକୁ ଆଣିବ କାହିଁକି ନା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ପରଦା ଖୋଲିଯିବା ପରେ ଏହି ବିଶାଳ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗର ପାରମ୍ପରିଆ ଆତ୍ମାମାନେ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗର ଅର୍ଥ ହେଲା - ବିଶାଳ ସର୍ବ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଭୋରାଇଟୀ ବୃକ୍ଷ ବା ସର୍ବ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ସଂଗଠିତ ରୂପ । କୌଣସି ବି ବର୍ଗ ବଞ୍ଚିତ ନ ରହୁ ଯିଏକି ପରେ ଭଲଗୁଣା ଦେବ ଯେ ଆମକୁ ତ ସନ୍ଦେଶ ମିଳିନଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ନେତା - ଅଭିନେତାଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଚାଲିଆ ଉପରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବର୍ଗ ରହିଛି । ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପାଠୁଆ ହେଲେ ବୈଦ୍ୱ୍ୟାନିକମାନେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆଦୌ ପଢ଼ିନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେବାକୁ ହେବ, ଏହା ମଧ୍ୟ ସେବା । ତେଣୁ ସବୁ ବର୍ଗ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶାଳ ସର୍ବ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ନିକଟରେ ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ହେବ । ଏହା କେତେ ବିଶାଳ କାର୍ଯ୍ୟ! ଏପରି କେହି ବି କହିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ମୋତେ ତ ସେବା କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳୁନାହିଁ । କାରଣ ଯଦି କେହି ରୋଗୀ ହୋଇଯାଇଛି ତେବେ ରୋଗୀ ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ରୋଗୀମାନଙ୍କର ସେବା କର, ଅପାଠୁଆ ହୋଇଥିଲେ ନିଜ ଭଳି ଅପାଠୁଆ ମାନଙ୍କର ସେବା କର । ତେବେ ଯାହା ବି କରିପାରିବ ସେହିଭଳି ସୁଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଆରକ୍ଷା - ଯଦି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇ ପାରୁନାହିଁ ତେବେ ମନର ବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଖୁସିର ବାତାବରଣ ନିର୍ମାଣ କର ଏବଂ ନିଜର ସୁଖମୟ ସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ ସୁଖମୟ ସଂସାର ତିଆରି କର । ଏଥିରେ କେହି ବି ବାହାନା କରିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ କରିପାରିବି ନାହିଁ ବା ମୋତେ ସମୟ ନାହିଁ । ଉଠିବା-ବସିବା ସମୟରେ ୧୦-୧୦ ମିନିଟ୍ ସେବା କର । ଆଖିଗୁଲି ତ ଲଗାଇବ ନା! ଯଦି କୁଆଡ଼େ ବି ଯାଇ ପାରୁନାହିଁ, ଗରୀର ଅସୁସ୍ଥ ଅଛି ତେବେ ଘରେ ବସି ସେବା କର କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେବାରେ ସହଯୋଗୀ ହୁଅ, ତେବେ ଯାଇ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱର ସହଯୋଗ ମିଳିବ । ଆରକ୍ଷା!

ପିଲାମାନଙ୍କର ଉପତ୍ୟକ୍ତ-ଉତ୍ସାହକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱ ମନ ଉପରେ ଏହି ଲଗନ ରହିଛି ଯେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ପରଦା ନିଶ୍ଚିତ ଖୋଲିବୁ । କାରଣ ଆରମ୍ଭ ତ ହୋଇଯାଇଛି ନା ତେବେ ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ଆହୁରି ସହଜ ହୋଇଯିବ । ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବାର ଯୋଜନା ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବାରେ ଲାଗିଛି । ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଉପତ୍ୟକ୍ତ-ଉତ୍ସାହରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱର ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଉପତ୍ୟକ୍ତ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ମିଳିବାରେ ଲାଗିଛି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପତ୍ୟକ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ଆଧାରରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଉପତ୍ୟକ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ଜାଗ୍ରତ ହେଉଛି । ଏହାର ମଧ୍ୟ ମିଳନ ହେଉଛି । ତେଣୁ ଖୁବ୍ ଧୂମ୍ପାମ୍ପରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଅ । ଯାହା କଛି ବି ଉପତ୍ୟକ୍ତ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛି ବାବାଙ୍କର ଏବଂ ସର୍ବ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସହଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଶୁଭଭାବନା-ଶୁଭକାମନା ଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଚାଲିବ । ଆରକ୍ଷା!

ଚାରିଆଡ଼ର ସର୍ବଦା ଯୋଗ ଏବଂ ସେବାର ଉପତ୍ୟକ୍ତ-ଉତ୍ସାହରେ ରହୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ସମ୍ପୃତି ସ୍ୱାଭାବିକ ଅନୁଭୂତି କରୁଥିବା ଅନୁଭବୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ

କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାବାଢ଼ଙ୍କର ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ମଉଜ ଭରା ଜୀବନ ବିତାଉଥିବା ମହାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଢ଼ଙ୍କର ଅତି ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ସ୍ବାଦପ୍ସାର ସାଥୀକାର ହେଉ ।

ବରଦାନ:- ସଂଗମଯୁଗରେ ଗୋଟିଏର ଶହେଗୁଣା ପୁରୁଷକ୍ଷ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହୁଅ ।

ଏହି ସଂଗମଯୁଗ ହିଁ ଗୋଟିଏର ଶହେଗୁଣା ପୁରୁଷକ୍ଷଫଳ ଦେଇଥାଏ, ଯଦି କେବଳ ଗୋଟିଏ ଥର ସଂକଳ୍ପ କରୁଛ ଯେ ମୁଁ ବାବାଢ଼ଙ୍କର ଅଟେ, ମୁଁ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟେ ତେବେ ମାୟାଜିତ୍ ହେବାର ବା ବିଜୟୀ ହେବାର ନିଶା ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁସିର ଅନୁଭବ ହେଉଛି । କେବଳ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ କରିବା - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ମଞ୍ଜୁଳି ପୋତିବା ଏବଂ ତା'ର ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଫଳ ହେଲା ସ୍ବୟଂ ପରମାତ୍ମା ମଧ୍ୟ ସାକାର ମନୁଷ୍ୟ ରୂପରେ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏହି ଫଳ ଭିତରେ ସବୁ ଫଳ ଆସିଯାଉଛି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସର୍ବତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ସେହିମାନେ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଚେହେରାରେ ବା ଚରିତ୍ରରେ ପବିତ୍ରତା ରୂପୀ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବର ବା ରାଜକୀୟତାର ଅନୁଭବ ହେଉଛି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ସୂଚନା:- ଆଜି ମାସର ତୃତୀୟ ରବିବାର, ଅନ୍ତର୍ଭାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଯୋଗ ଦିବସ, ସନ୍ଧ୍ୟା ୬ଟା ୩୦ ମି ଠାରୁ ୭ଟା ୩୦ ମି ପର୍ୟନ୍ତ ସବୁ ଭାଇ ଭଉଣୀ ମାନେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଯୋଗ ତପସ୍ୟା କରିବା ସହିତ ନିଜର ଶୁଭଭାବନା ସମ୍ପଦନ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକୃତି ସହିତ ବିଶ୍ଵର ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତିର ପ୍ରକାଶନ ଦେବାର ସେବା କରିବା ହେବେ ।